

Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 62.972 van 6 november 1996

A. 59.842/VI-12.031

In zake : **ZANDONELLA** Linda,
Adolphe Lacomblélaan 27 bus 5
1030 Brussel,

tegen :

**de "Radio-Télévision belge de la
Communauté française (R.T.B.F.)".**

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 12 september 1994 ingediende verzoekschrift, waarbij Linda ZANDONELLA de nietigverklaring vordert van de beslissing waarbij de heer Jean-Louis STALPORT, administrateur-generaal van de R.T.B.F., weigert haar met ingang van 1 februari 1994 te benoemen tot helper bij de R.T.B.F. ;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van Mevr. DEBUSSCHERE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 20 maart 1996 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 13 september, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 16 oktober 1996;

Gehoord het verslag van de heer ANDERSEN, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Monique DETRY, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van de heer Stéphane HOEBEKE, adjunct-adviseur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. DEBUSSCHERE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

1. Verzoekster is sedert 1 mei 1988 lid van het contractueel in dienst genomen personeel van de R.T.B.F. Zij oefent het ambt uit van helper in de kantine.

2. Op 16 maart 1993 vaardigt de Franse Gemeenschapsexecutieve een besluit uit betreffende de aanwerving in de graad van helper bij de R.T.B.F. Op grond van dit besluit kunnen onder meer contractuele personeelsleden worden aangeworven. Het bepaalt dat die

leden, als zij slagen voor een bekwaamheidsexamen, toelaatbaar worden verklaard.

3. Verzoekster legt dat examen af en verneemt op 28 januari 1994 dat zij geslaagd is met 45 punten op 50.

4. Op 14 april 1994 verklaart de arbeidsgeneesheer van de R.T.B.F. verscheidene ambtenaren uit medisch oogpunt geschikt voor de betrekking, deelt mee dat hij een omstandig verslag zal indienen voor één van de geslaagden zodra hij haar zal hebben onderzocht en schrijft, wat verzoekster betreft, het volgende :

" Wat Linda ZANDONELLA betreft, blijft de ziekte waaraan zij lijdt, die een onomkeerbare trage chronische ontwikkeling kent, luidens het verslag van de specialisten (Sint-Lukas-ziekenhuis) naar wie ik haar heb doorverwezen, thans stationair en bevredigend. Indien de in dit verslag in herinnering gebrachte belangrijke instructies worden opgevolgd, te weten : voldoende rust nemen, buitensporige vermoeidheid en bruuske bewegingen vermijden, kan zij een beroepsactiviteit blijven uitoefenen".

5. Op 9 juni 1994 stelt de directrice van het personeel de administrateur-generaal voor 9 betrekkingen van helper in de kantine vacant te verklaren met ingang van 1 februari 1994, dit is de eerste dag van de maand na de datum van goedkeuring van het proces-verbaal van het examen, te voorzien in die betrekkingen door werving uit de voor het bekwaamheidsexamen geslaagde personeelsleden die in dienst zijn, het voornemen te kennen te geven om op de voormelde datum 9 bij name aangewezen ambtenaren met vrijstelling van proeftijd te benoemen en dit voornemen ter kennis te brengen van het personeel.

6. Na kennisneming van het bericht aan het personeel waarin dit voornemen te kennen wordt gegeven, dient verzoekster, wier naam niet voorkomt op de lijst,

een bezwaar in. De vakorganisatie waartoe zij behoort dient eveneens een protestbrief in.

7. Op 1 juli 1994 stelt de dienst die belast is met het onderzoek van de bezwaren vast dat verzoeksters dossier geen verklaring bevat van definitieve medische geschiktheid voor de betrekking van helper in de kantine, zodat zij geen aanspraak kan maken op een benoeming.

8. Op 18 juli 1994 vraagt de directrice van het personeel de arbeidsgeneesheer haar de ontbrekende verklaringen van medische geschiktheid of ongeschiktheid te verstrekken.

9. Op 28 juli 1994 verklaart de arbeidsgeneesheer verzoekster geschikt voor de betrekking van helper in de kantine, onder voorbehoud van de beperkingen opgelegd door haar gezondheidstoestand, te weten buitensporige vermoeidheid, bruuske bewegingen vermijden.

10. Op 9 augustus 1994 stelt de personeelsdirectrice de administrateur-generaal voor verzoekster niet te benoemen.

De directrice gaat ervan uit dat uit het door de arbeidsgeneesheer gemaakte voorbehoud blijkt dat de gezondheidstoestand van de betrokkene het normaal vervullen van haar ambt bemoeilijkt. Zij verwijst naar artikel 9 van het statuut van het administratief, cultureel en technisch personeel dat het opnemen in de personeelsformatie afhankelijk stelt van de gunstige resultaten van een geneeskundig onderzoek. Onder verwijzing naar artikel 15 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel en naar artikel 1, § 3, 5°, van het koninklijk besluit tot bepaling van de algemene

principes, betoogt zij dat ervan behoort te worden uitgegaan dat verzoekster met voorbehoud moet worden toegelaten en niet in vast verband kan worden benoemd. Zij maakt tevens gewag van artikel 7 van het koninklijk besluit van 1 december 1964 betreffende de controle op de lichamelijke geschiktheid vereist van gegadigden voor bepaalde overheidsbetrekkingen, dat voorziet in een uitstelperiode voor de gegadigden die lijden aan een kwaal welke evolueert of zich opnieuw kan voordoen en de normale uitoefening van het ambt (...) kan verhinderen.

11. Op 11 augustus 1994 stemt de administrateur in met dat voorstel. Het betreft de bestreden beslissing.

12. Op 26 augustus brengt hij die beslissing ter kennis van de vakorganisatie die voor verzoekster heeft bemiddeld;

Overwegende dat verzoekster een eerste middel ontleent aan de onjuiste toepassing van het besluit van de Franse Gemeenschapsexecutieve van 16 maart 1993 betreffende de aanwerving in de graad van helper bij de R.T.B.F., doordat de verwerende partij niet kon weigeren om haar te benoemen daar zij geslaagd was voor het bekwaamheidsexamen en medisch geschikt was verklaard voor de betrekking; dat zij in concreto betoogt dat artikel 3, § 2, derde lid, van het genoemde besluit, door te verklaren dat gegadigden die het vereiste minimumaantal punten hebben behaald voor het bekwaamheidsexamen toelaatbaar zijn, hun een aanspraak verleent om te worden benoemd in een van de vacante betrekkingen van helper, onder het enkele voorbehoud dat zij medisch geschikt worden verklaard, en dat de verwerende partij niet kon weigeren haar te benoemen daar zij het vereiste minimumaantal punten had behaald en op 28 juli 1994

medisch geschikt was verklaard voor de betrekking van helper in de kantine;

Overwegende dat artikel 1 van het besluit van 16 maart 1993 bepaalt dat de graden die overeenstemmen met de betrekkingen van helper en die vacant zijn op de datum waarop het in artikel 2 bedoelde wervingsexamen zal worden uitgeschreven of het zullen worden gedurende de geldigheidsperiode van dat examen, verleend worden overeenkomstig de bepalingen van dat besluit en dat artikel 2 ervan bepaalt dat voor de wervingsgraden die overeenstemmen met de betrekkingen van helper een bijzonder toelatingsexamen wordt georganiseerd; dat voor de personeelsleden die op 25 september 1991 of vóór die datum gedurende ten minste één jaar, als voltijds arbeidscontractant een ambt van niveau 4 hebben uitgeoefend, waarbij het begrip volledige betrekking als arbeidscontractant in artikel 4 omschreven en nader uitgelegd wordt, dit toelatingsexamen luidens hetzelfde artikel 3, zich aandient als een bekwaamheidsexamen in overeenstemming met het personeelsstatuut; dat luidens hetzelfde artikel 3 de gegadigden die het minimumaantal punten behaalden worden toegelaten; dat uit het gebruik van de woorden "worden toegelaten" in artikel 3, § 2, derde lid, blijkt dat de geslaagden voor het bekwaamheidsexamen geen recht hebben op benoeming in een van de vacante betrekkingen van helper, doch slechts in aanmerking komen voor benoeming; dat de benoemingsgerechtigde overheid, zelfs indien zij slagen voor dat examen, ten opzichte van hen een bepaalde beoordelingsvrijheid behoudt doordat zij kan weigeren om hen te benoemen wanneer zij medisch ongeschikt worden bevonden of om enig ander wettig en redelijk motief; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoekster een tweede middel ontleent aan de schending van het beginsel van behoorlijk

bestuur, aan kennelijke dwaling in de beoordeling, aan schending van het redelijkheidsbeginsel en aan machtsmisbruik, doordat de bestreden handeling gemotiveerd is op grond van het medisch voorbehoud dat is gemaakt omtrent verzoeksters geschiktheid om het ambt van helper in de kantine uit te oefenen, terwijl niet kan worden betwist dat verzoekster geslaagd is voor het bekwaamheidsexamen voor de betrekking van helper in de kantine, welke betrekking zij trouwens vervult sedert 1988; dat zij erop wijst dat in alle gevallen een onderscheid moet worden gemaakt tussen de benoeming van een ambtenaar en diens aanwijzing en in dat opzicht opmerkt dat het door de geneesheer gemaakte voorbehoud in feite ressorteert onder zijn taak als arbeidsgeneesheer en niet als onderzoeker van de toelaatbaarheid van gegadigden voor een benoeming en dat het uitsluitend tot gevolg heeft richting te geven aan verzoeksters aanwijzing;

Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat zij verzoekster niet in vast verband kon benoemen in de graad van helper daar zij, zoals de haar betreffende medische verslagen ervan getuigen, medisch niet geschikt is om op normale wijze het ambt uit te oefenen dat met die graad overeenstemt; dat zij in haar laatste memorie, in verband met het eerste middel, in dat opzicht betoogt dat artikel 9 van het statuut van het administratief, cultureel en technisch personeel en artikel 27 van de officieuze coördinatie de toepassing zijn van het algemeen beginsel luidens hetwelk een overheid een persoon alleen in vast verband kan benoemen indien deze medisch geschikt is bevonden voor de uitoefening van het betrokken ambt, welk beginsel is neergelegd in artikel 15 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 tot vaststelling van het statuut van het rijkspersoneel en in artikel 1, § 3, 5°, van het koninklijk besluit van 26 september 1994 tot bepaling van de algemene beginselen

van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de diensten van de Gemeenschaps- en Gewestregeringen en van de colleges van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en van de Franse Gemeenschapscommissie, alsook op de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen; dat zij voorts verwijst naar artikel 3, 1°, van het koninklijk besluit van 1 december 1994 betreffende de controle op de lichamelijke geschiktheid vereist van gegadigden voor bepaalde overheidsbetrekkingen luidens hetwelk degen die lijdt aan een gebrek of aan een gestabiliseerde kwaal die onverenigbaar is met de normale uitoefening van het ambt niet voldoet bij het geneeskundig onderzoek;

Overwegende dat uit de verslagen van de arbeidsgeneesheer en inzonderheid uit de kaart van het medisch onderzoek die op 28 juli 1994 is opgemaakt met het oog op haar benoeming in vast verband blijkt dat verzoekster medisch geschikt is verklaard voor de betrekking van helper in de kantine; dat de twee vermeldingen "tijdelijk ongeschikt voor een periode van" en "definitief ongeschikt", die op de kaart staan gedrukt, door de geneesheer zijn geschrapt; dat deze, door naast de vermelding "geschikt" met de hand de woorden "onder voorbehoud van de door haar gezondheidstoestand opgelegde beperkingen, te weten : buitensporige vermoeidheid, bruuske bewegingen vermijden" aan te brengen, in plaats van één van beide andere vermeldingen aan te kruisen, duidelijk heeft willen maken dat het voorbehoud dat hij maakte verzoeksters geschiktheid voor de betrekking van helper in de kantine niet op de helling zette, maar betrekking had op de in acht te nemen voorschriften bij haar dienstaanwijzing; dat het, zonder dat behoort te worden onderzocht of de door de verwerende partij aangevoerde verordeningsbepalingen van toepassing zijn op de

personeelsleden van de R.T.B.F., volstaat vast te stellen dat de verwerende partij, door ervan uit te gaan dat verzoekster medisch ongeschikt was voor de beschouwde betrekking, is voorbijgegaan aan de bewijskracht van de akten, in dit geval de medische verslagen, en een dwaling omtrent de motieven heeft begaan; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat verzoekster een derde middel ontleent aan de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijk motivering van de administratieve handelingen, inzonderheid van de artikelen 2 en 3 ervan; dat zij in een eerste onderdeel betoogt dat de bestreden handeling niet uitdrukkelijk gemotiveerd is en evenmin is bekendgemaakt en dat zij niet persoonlijk ervan op de hoogte is gebracht maar slechts langs haar vakorganisatie en a posteriori, zodat de externe motivering onbestaande is; dat zij in een tweede onderdeel betoogt dat de aangevoerde motieven noch in rechte noch in feite aanvaardbaar zijn en onredelijk zijn in het licht van een gezond bestuur, zodat de motivering niet afdoende is;

Overwegende, wat het eerste onderdeel betreft, dat de eigenlijke beslissing de door de administrateur-generaal van de R.T.B.F. op 11 augustus 1994 verleende instemming is met het hem door de personeelsdirectrice op 9 augustus 1994 voorgelegde voorstel; dat deze beslissing uitdrukkelijk gemotiveerd is aangezien erin de motieven worden vermeld die de grondslag ervan vormen; dat de brief van 26 augustus 1994 houdende kennisgeving van deze beslissing aan verzoeksters vakorganisatie evenzo gemotiveerd is; dat de omstandigheid dat de beslissing ter kennis is gebracht van verzoeksters vakorganisatie veeleer dan van haarzelf niet relevant is; dat het eerste onderdeel van het middel niet gegrond is;

Overwegende dat op het tweede onderdeel reeds is geantwoord bij het onderzoek van het tweede middel; dat daaruit volgt dat het tweede onderdeel van het derde middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 11 augustus 1994 waarbij de administrateur-generaal van de "Radio-Télévision belge de la Communauté Française" weigert Linda ZANDONELLA met ingang van 1 februari 1994 te benoemen tot helper bij de R.T.B.F.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op zes november 1900 zesennegentig door :

de HH.	ANDERSEN,	kamervoorzitter,
	LEROY,	staatsraad,
	HANSE,	staatsraad,
Mevr.	MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

R. ANDERSEN.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.